

Темен се облак зададе
на врв Пелистер планна,
под облак орле леташе,
црвено знаме носеше,
крвави солзи ронеше.
Орлето грачи - говори:
-Станвајте, браќа, не спите,
од сон се разбудувајте!
Турчин реформи не дава,
купува пушки мамсери
сос долги бојни ножови!
Станвајте, браќа, не спите,
сос него да се биеме
за славна Македонија!
На врв Пелистер планина,
над четничката рамнина,
кај Пупучево кладенче,
там седеа три војводи,
три војводи за слобода:
први војвода ми беше
тој Даме Груев војвода,
втори војвода ми беше
војвода Лексо Турунцов,
трети војвода ми беше
војвода Гурчин Слансчанец.
Војвода Гурчин Слансчанец
в раце ми држи дуљбија.
Рипна Алексо на нозе
и зеде да ми зборува:
-Слушајте, браќа, војводи,
што збор зборува орлето,
солзи крвави ми рони,
в уста ми носи знамето,
орлето грачи - говори,
четите да и збериме,
горе Пелистер планина.
Рипна Слансчанец на нозе,
в раце ми држи дуљбија,
се тој ми гледа низ поле.
Едно ми време догледа,
догледа силна потеря;
сите сос бели атови,
сите сос пушки мамсери
и с тие долги ножови.

Рипна ми Груев на нозе,
в раце ми зеде манлихер,
двајсипет пати испука,
дур да се зберат четите.
Довтаса ми четите
начело с Ѓорѓи Сугарев
сос триста души кумити
горе в Пелистер планина.
Пристигна турска потеря
горе Пелистер планина.
Таму се тие удрија,
ситички и загубија,
ни еден жив не се врати.
Даме ми распна знамето,
под знаме собра четници,
голем подарок им даде,
зашчо се братски бореа,
ни еден не се издаде.